

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๑/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ๔๘/๒๕๕๑

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๔ ว่า การที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่..) พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวด้วยการเงิน และต้องมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี นั้น เป็นการใช้อำนาจที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ประธานกรรมการ ป.ป.ช.) ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎร แต่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงินและได้ส่งไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้คำรับรอง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- ๒ -

ไปให้นายกรัฐมนตรีมีคำรับรอง นั้น เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือกราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อโต้แย้งความเห็นดังกล่าว ซึ่งต่อมาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้แจ้งไปยังเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า คำวินิจฉัยของประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน และส่งให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาให้คำรับรองถือเป็นเด็ดขาดสำหรับการทำหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร แต่ไม่กระทบถึงสิทธิที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญจะเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามบทบัญญัติมาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้ประชุมและมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า การที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไปให้นายกรัฐมนตรีมีคำรับรองโดยเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการเงิน ตามมาตรา ๑๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย เนื่องจากเป็นกรณีที่มีความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีใช้สัดตั้งแต่สององค์กรขึ้นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๔

คำร้องดังกล่าวมีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๔ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน และส่งให้นายกรัฐมนตรีรับรอง โดยให้สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือแจ้งผู้เสนอทราบว่าการส่ง

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวให้นายกรัฐมนตรีรับรองถือเป็นเค็ดขาดสำหรับการทำหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร นั้น การดำเนินการของประธานสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวไม่ได้ดำเนินการโดยใช้อำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร อนึ่ง แม้อ้อมมาเมื่อมีการเสนอเรื่องเข้าสู่การประชุมสภาผู้แทนราษฎร(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการใช้อำนาจของประธานสภาผู้แทนราษฎรในเรื่องดังกล่าว ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้เรียกให้มีการประชุมร่วมกันของประธานสภาผู้แทนราษฎรกับประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสภาผู้แทนราษฎรทุกคณะและที่ประชุมร่วมมีมติว่า กรณีการใช้อำนาจของประธานสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวและความเห็นขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่มีความเห็นแตกต่างกัน ถือเป็นข้อโต้แย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐสภากับองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๔ และให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยต่อไป ก็ตาม แต่มติของที่ประชุมร่วมดังกล่าวนี้ ไม่ได้มีการพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมร่วมแต่อย่างใด กรณีจึงยังไม่มีการใช้อำนาจในการวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเงินตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง อันจะเป็นการใช้อำนาจในนามของรัฐสภาที่จะไปขัดแย้งกับการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญได้ กรณีจึงยังไม่ได้มีปัญหาขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐสภากับองค์กรตามรัฐธรรมนูญเกิดขึ้น คำร้องของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๔ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุดังที่ได้วินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

คำสั่งที่ ๔๑/๒๕๕๑

(Signature)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายเจริญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายเฉลิมพล เอกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายบุญส่ง กุลนุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ